

Vasara dar nesibaigė, tad prie vandens telkinių ir toliau atostogaujant galima tuo pačiu paimti ir meškerę į rankas ir žvejoti. Lynas - tai dar viena įdomi, paslaptinga žuvis, kurios kūno spalva kalbant apie taikias žuvis yra išskirtinė, todėl šios žuvies tikrai nesumaišysite su nieko kitu. Ar esate gaudę lynus?, su šia žuvimi tikrai verta susikauti, tad šįkart laisvalaikio rubrikoje mūsų tinklapiu lankytojams siūlome iš arčiau trumpai susipažinti būtent su lynu. **Bendra informacija apie lyną**

Lynas – karpžuvių žuvis, priklausanti karpinių (Cyprinidae) šeimai. Šios žuvies ilgis gali siekti iki 60 centimetrų, svoris net iki 7 kilogramų, tačiau dažniausiai sugaunami 30 - 35 centimetrų ilgio bei 0,5 - 1 kilogramų svorio lynai. Jie yra nesunkiai atpažįstami, kūnas kresnas, labai gleivėtas, uodegos stiebelis trumpas. Nugara juodai žalsva, šonai žalsvai auksinės spalvos, papilvė pilkšva arba gelsva. Labai uždurpėjusių tvenkinių lynai kartais būna beveik juodi. Akys mažos, raudonos. Žiotys mažos, galinės, lynas turi du nedidelius ūsus viršutinės lūpos šonuose. Žvynai pailgi, ploni, giliai įaugę į odą. Pelekai apvaliais pakraščiais, tamsūs. Lytiškai subrendusio patino pilvinių pelekų antrasis spindulys labai sustorėjęs, ir aplamai pelekai yra gerokai pailgėję.

Taip pat yra išveista ir dekoratyvinė lynų veislė, kuri dažniausiai auginama tvenkiniuose. Jų kūno spalva vyrauja nuo geltonos iki oranžinės, pasitaiko nedidelių juodų dėmelių.

Lynai paplitę visoje Europoje, išskyrus šiaurinius rajonus bei visą Skandinaviją. Jie sėkmingai buvo aklimatizuoti Australijoje, Afrikoje ir Šiaurės Amerikoje, kur auginami tvenkiniuose. Paplitę

Lietuvos ežeruose ir upėse, kur dumblėtas dugnas. Dažna verslinė žuvis.

Lynai neršia palyginus vėlai, t.y. birželio-liepos mėnesį ant vandens augalų, kai vanduo įšyla iki 19-20 °C ir kai dauguma kitų žuvų tuo laiku jau būna išneršusios. Jų vislumas didelis: 500 g patelė paleidžia iki 300 000 ikrelių, o stambūs individai ir iki 900 000. Ikreliai smulkus mažesni nei 1 mm skersmens, dedami ant augalų, prie kurių prilimpa. Jaunikliai iš pradžių minta zooplanktonu, o vėliau dugno gyviais. Jaunos žuvys retai palieka žolių sąžalynus.

Lynas deguonies atžvilgiu nelabai reiklus, todėl gyvena ir tokiuose ežeruose, kur kitos žuvys žiemą nutrokšta. Tai dugninė žuvis, didžiąją paros dalį praleidžianti povandeninių augalų tankynėse, besirausdama dumble, bet maistą renka ir nuo vandens augmenijos ir viršutiniuose vandens sluoksniuose. Paaugę lynai daugiausia minta vėžiagyviais, lervomis (ypač mėgsta uodų trūklių lervas), dėlėmis, moliuskais, apsiuvomis ir sliekais, tačiau neatsisako ir augalinio maisto. Šios žuvys intensyviai maitinasi tik vasarą, o žiemą, įsirausius į dumblą, snaudžia. Gyvena jie nedideliais tuntais, o stambesni dažnai pasitaiko ir po vieną.

Lynų žvejybos sąlygos Lietuvoje

Remiantis Lietuvos Respublikos aplinkos ministro 2012 m. kovo 28.d. įsakymo Nr. D1-272 patvirtintų mėgėjiškos žūklės taisyklių redakcija, pagal mėgėjiškos žūklės režimo sąlygas, trylikto punkto (draudžiama gaudyti) 13.3. skyrių (mažesnes nei šių dydžių) - draudžiama gaudyti mažesnius nei 25 cm. lynus (*Tinca tinca*). Pastaba. Pagautos žuvys ir vėžiai, mažesni negu nustatyta šiame punkte, taip pat žuvys, kurias draudžiama gaudyti ar tuo metu draudžiama gaudyti, turi būti tuoj pat paleidžiamos atgal į tą patį vandens telkinį. Žuvys matuojamos nuo snukio pradžios iki uodegos peleko galo, vėžiai - nuo galvos smaigalio pradžios iki ištiestos uodegos plokštelės galo.

Nors lynų žūklė oficialiai jų neršto metu nėra uždrausta, tačiau sąmoningi ir apie ateitį galvojantys žvejai neturėtų trukdyti šiai žuviai neršto metu.

Lynų žvejybos ypatumai

Paslappingas lynas

Parašė traders.lt

Šeštadienis, 18 Rugpjūtis 2012 17:38

<http://www.youtube.com/watch?v=diUf7ch29E>